

større, og de her 100.000 vil man passere før efteråret. Kan ministeren bekræfte, at det simpelt hen er vismændenes begrundelse for at vente til udgangen af 2009 med hensyn til de her 100.000, og vil regeringen så gøre noget dér, eller hvad siger ministeren til de tal?

Kl. 17:49

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ministeren.

Kl. 17:49

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg er nødt til at gentage endnu en gang, at vismændene ikke er regeringens folk. Det er nogle uafhængige mennesker. Deres vurderinger indgår naturligvis i regeringens overvejelser, men som jeg sagde før, laver regeringen altså sine egne prognoser.

Men vi er da i øjeblikket lutter øren for at høre alle vurderinger af, hvordan udviklingen vil gå i det kommende år og i de kommende år, for det har vi da brug for, og derfor er der mange, der kommer med gode råd i øjeblikket. Det er jo også derfor, at vi nu tager ud til de her møder for at høre, hvad virksomhedernes problemer er, hvad medarbejdernes ønsker er, hvad arbejdsmarkedets parter siger, hvordan den aktuelle situation er, og det har vi bedt beskæftigelsesregionerne om at redegøre for. Så det er et spørgsmål om hele tiden at få opdateret viden om det, men der er ikke noget særlig helligt ved vismændene.

Kl. 17:51

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 17:51

Leif Lahn Jensen (S):

Jamen så ved jeg ikke, hvad det er, der sker for regeringen, for nu skal man ud at spørge virksomhederne, man skal ud at finde ud af, hvad der sker på arbejdsmarkedet, man skal ud at snakke med de her ansatte og med virksomhederne. Oppositionen og alle de, der har stået her i dag, er jo godt klar over, hvad der er galt. Vi er udmærket godt klar over, hvad der er galt, og det har vi jo prøvet at forklare i snart et par timer til ministrene. Men ministeriet skal altså først ud og snakke med de her virksomheder. Det forstår jeg ikke. Man kan jo sådan set bare åbne en avis eller lytte til pressen eller snakke med de her folk. Det gør vi jo til daglig. Vi kan jo se det, så jeg fatter simpelt hen ikke, hvad det er, regeringen venter på.

Så siger ministeren nu, at man er i gang med offentlige investeringer. Det sagde man ellers for et stykke tid siden at man ikke ville, og nu er man lige pludselig i gang. Så spørger jeg: Hvad er så det næste træk? Hvad kan vi forvente efter det her?

Kl. 17:52

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ministeren.

Kl. 17:52

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg er ked af, hvis jeg efterlader det indtryk hos spørgeren, at regeringen er ubekymret over den udvikling, der sker i øjeblikket, for det er vi ikke. Vi er stærkt berørte af og bekymrede over udviklingen i samfundsøkonomien, vi er bekymrede over udviklingen i ledigheden, så problemet er ikke så meget, at vi ikke ved, hvad der er galt. Vi ved godt, at den er gal med økonomien. Vi ved godt, at der er en international økonomisk krise. Vi ved godt, at ledigheden er stigende. Så vi kan godt se problemet.

Det, der bare i den virkelige verden er opgaven, er jo så at træffe de rigtige beslutninger om, hvordan vi afbøder virkningerne af krisen, sådan at vi igen kan komme ind i en positiv cirkel, hvor ledigheden begynder at falde igen. Så selvfølgelig kan vi se problemet. Problemet er den lave økonomiske aktivitet, problemet er stigningen i ledigheden, men vi skal finde de rigtige virkemidler på de rigtige tidspunkter, for vi skulle nemlig dumme os ved at gøre noget, der så skader os i den nuværende situation.

Kl. 17:53

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Det var slut på dette spørgsmål.

Vi fortsætter til næste punkt på dagsordenen, som er spørgsmål nr. 27, S 1146. Det er stillet til beskæftigelsesministeren af hr. Thomas Adelskov, Socialdemokraterne.

Kl. 17:53

Spm. nr. S 1146

27) Til beskæftigelsesministeren af:

Thomas Adelskov (S):

Vil regeringen på baggrund af de nyeste ledighedstal og de dystre prognoser for beskæftigelsen tage initiativer for at imødegå den stigende ledighed?

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ministeren.